

Politicorum Libri Decem

Contzen, Adam

Colonia, [1621]

Cap. XXX. De Regno Sinensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95437](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-95437)

Curſor.

Curſores conſtituendi ſunt, vt certa cognitio omnium habeatur partium, Hemorodromi fuere, qui ingens ſpacium vno die transmitterent. Mandatores etiam posterius vocati ſunt, qui mandata ad Praefides cerebant.

Transfuectionum & Baſtagarum tota diſpoſitio, itemque natigatione olim multo aliter conſtituta ſunt, in maximo Imperio, nunc fere per collybum, & mercatores facilius, celerius, minore ſumptu tranſuehuntur.

Stationa-

rii.

Stationarij & Curioſi per Prouincias conſtituti omnia ad Magiſtratum, tam iudicium, quam militiae delicta referebant. Hoc etiam officium fuit eorum, qui dicuntur agentes in rebus, olim ijdem erant Verhedarij, & Frumentarij, πυροφόροι enim dicti ſunt.

Frumenta-

rii.

Sed & frumentariorum nomen pro exploratoribus usurpatum eſt: Athenienses & Αἰθηναῖς vocabant, quod explorarent, quis domi frumentum moleret. Εὐενταλεῖ ita que erant, hoc eſt, inueſtigatores omnium rerum, quas ad Principeſ referebant. Milites etiam fure, & Saiones nominati, quorum vſus maxime necessarius eſt, ſed caute credendum, & in magnis praefidum delictis occulere, ne timore pœnae rebellent.

Agentes in

rebus.

Verum Agentium in rebus varia officia fuere, perfuncti laboribus ſuis, inter Consulares numerabantur. Eorum Princeps litigantes ad Praefatum cibat. Tributa exigebat.

Stationariis aliis vetatur carcerem habere. Conſtantinus Cod. 12. t. 58. Omnes Stationarii neque ſupra exactionem audeant, neque carcerem habeant, neve quis perſonam, licet pro maniſtelo crimen apud ſe habeat in cufodia ſciens, quod ſi quid tale fuerit commiſſam, capite puniendus eſt. P.P. Id. Maÿ. Cartha. Conſtantino A. 4. C. Luino 4. Cofſ.

Numerarios & Tabularios valde legibus exercendos, prudenter. Princepum censuit. (Conſtant. c.

12. t. 50.) Vorax & fraudulentum numerariorum propositum, qui diuerſis obſequiis Rectoribus obsequuntur, ita inhibendum eſt, vt antea ſanciunus, & nunc ſide ſanciunus con-

ditionibus ſubdi tormentorum, & ecclieis atque lacerationibus ſubiacere Dat. 14. Kalend. Ian. Optato & Paulino Cofſ.

Eoſdem conſuetudine actuariorum abſtinet lex & Hon. c. 12. t. 50. Ne diuſius ad cunctorum perniciem actuarij numerariorum conſortis adiuuentur illuſtris auctoritas tua cunctis ex numerariis actuariorum pricipiat abſtinere,

atque ab eorum communione diſcedere, quod ſi hoc moniti cuſtodiſe neglexerint, hiſdem paenit ſe quibus actuarios non du- bient ſubiacere. Datum 4. Kalend. Ian. Nicie Honorio A. 1111. Et Euthychiano Cofſ.

Apparitores deinde admodum honesto loco fuere. Valent. & Valens immunes fecerunt, c. 12. t. 55.

Qui ſe in officio Magiſtrorum equitum ac pedum militare monſtrauerint ab omni nominatione iniuria excuſentur

Dat. 13. Kalend. Octob. Aquil. A. C. C. 15. Kalend. Nouemb. Salerni Diuo Iouiano & Varroniano Cofſ.

Et ordinis militaris. Qui in officio Magiſtrorum equitum ac pedum militiam ſortiſi ſunt, ordinis ſint militariſi.

Denique eos ſociant tribunis militaribus. Numerarios virorum illuſtrium Magiſtrorum militum tam preſentialium, quam Orientalium, qui ordine & ſtendis militia fuerint decorati, exentes tribunis prætorianis partis militaris ſudoribus eorum beneficium dferentes ſociari pre- cipimus: ita videlicet, vt poſt completam militiam, ab omnibus inductionibus, tam militarium, quam ciuilium iudicem

ſemper habeantur immixtes. Princepatus vero munere ſan-
ctos tribunis vigilis militaribus ag-
gregari volumus.

•••(**)••

C A P V T X X I.

De Regno Sinensi.

Coronidis loco viſum fuit adiungere, quæ ex co-
mentariis P. Matthaei Ricciij, & experientia ſcri-
bit P. Nicolaus Trigautius Sinenſium iſtitutor, de
Republiça eorum, legibusque, & Magiſtratis, multa n. ſunt, quæ principibus vſui eſſe poſſint. Sunt
vero i. c. 6. De expeditione Christiana ad Sinas.

De hoc arguimento non plura attingam, quam quæ ad huius Commentarij finem, omnino neceſſa-
rī a eſſe iudicauero: Si enim id pro dignitate perſequi

in animo eſſet, non niſi quam plurimis capitibus, aut etiam libris ſota clauderetur. Imprimis igitur in hoc regno ab omni temporum ſerie, ſola ea gubernatio ad Rem publicam gerendam probata eſt, quæ

in vni Imperio Monarchicam ſuſtinet maieſtatem, Aristocracia porro vel Democracy, vel alterius cuiuslibet Poliſtratiæ, vel ipsum nomen apud Sinas eſt inauditum. Olim quidem ſub uno Monarcha, non pauciores erant inferiorum tituli, quam apud nos

Ducum, Marchionum, Comitum, atque cæterorum huiusmodi. Verum ab annis proxime mille oſſe in-

geniis hi peculiarium Dominorum tituli, potestaf-
que eſt omnino ſublata.

Ac licet ab omni memoria, ciuiles tumultus bel-
laque minimè defuerint, ſue priuquam hæc ratio mutaretur, ſue ex quo mutata eſt, tametli etiam hoc Imperium eſſet in varia Regna minorata diuſum,

quod nunc in Iaponicis Insulis eſſe audiuimus; nunquam tamen priu ab externis populis legitur uni-
uersum eſſe ſubactum, quam Anno noſtra Salutis

1206. cum eſt Tartaria Dux neſcio quis, Regnorum domitor, in hoc Regnum ſe ſe cum exercitu victor
immiſiſet.

Eum Duxem nonnulli eſt noſtris, nec leuibus, meo
iudicio, conieciūris Tamerlanem, vel eſt Succelloribus

eiusualiquem cuius eſſe arbitrantur. Eum enim Sinæ
Tiemor appellant, cumque ſcribant ſubacta pri-
mum Perſide ac Tartaria, ad Sinas ſibi adiungendas animum adieciſſe. Qui ſquis is fuerit. Tartarum ap-

pellabo. Is immiſſo exercitu, breui ſibi Sinas omnes

ſubegit, & acceptam tanti Regni Tyrannidem eius

poſteri ad annum vſque 1368. propagarunt: quo

tempore cum iam Tartari Imperii vires deficeret
capiſſent, neque iam vltra Sinas externum Imperium,

& Barbarum ingenium ferrent, variis in Prouincias

duiuerſis Ducibus iugum excuſerunt.

Qui cæteros Duces, rebus præclare vel virtute,

vel dolo geſti ſuperauit, fuit vnuſ eſt familia Ciu-

quem Sinæ poſtea Ham Vu, in ſignem Ducem, aut
armorum potius Diluuium appellauint. Iſi pellete-
ctis ad ſe auxiliaribus aliorum quorundam ſtrenuo-
rum Ducem copiis, breui eſt gregario milite tantum

viribus excreuit, vt non Tartaros ſolum, Regem,

ac Duces, Imperio exutos expulerint, ſed non mino-

re fortuna reliquos etiam rebelles, toto regno ſuper-

arant, & vnuſ Sinense Imperium occuparit, quod eti-

am eius poſteri in hanc vſque diem felicissime pro-

pagarunt. Hinc ſua Monarchia magnæ claritatis

nomine, vt ſupra dixi, Tam in diſiderunt.

Sinene ſe porro Imperium à patente in filios, vel

ad propinquos Regios, more noſtro derinatur. Sinenſi-

Duo ſolum trefue Reges antiquissimi, regnum mori-

truri, non filii quos ad regendum incepſo iudica-

bant, ſed aliis, tametli nullam haberent inter ſe fan-

guinis neceſſitudinem, commendarunt. Accedit patentes

quoque non ſemel, vt iſi qui impotentius imperita-

bat, & ab impatiētē iugū populo, falcibus exueretur,

& in

& in eius locum eum, qui viribus ac virtute, populi que gratia emineret, subrogarent, ac pro legitime deinceps Rege veneraretur. Hoc vero in laude apud Sinas ponendum, quod complures honestam potius mortem eligere optant, quam in intrusis Principis verba coniurare. Etenim apud Sinenses Philosophos celebre dictum. Matrona casta duos nescit Maritos; nec fidelis cliens duos Dominos.

Leges Rei
publica nul
la antiqua.

In hoc Imperio nullæ sunt leges antiquæ, quales apud nos duodecim tabularum, iurisq; Cæsarei, quibus perpetuo Respublica gubernetur. Sed qui primus è familia quapiam Regnum capit, is nouas pro arbitratu leges condit, quas ex eadem familia posteri obseruare coguntur, nec facile immutare permittuntur. Quapropter leges illæ, quæ hodie ab Sinis obseruantur, nō sunt Humoviuio antiquiores, omnes ille aut è veteribus acceptas, confirmavit, eum sibi maxime scopum præfigens, qua ratione regno pacem, sibi ac posteris Imperium quam diutissime propagaret.

Ex eo quod huius Regni fines ita longe lateque proferantur, & ex ignorantie transmarini Orbis, arbitrantur Sinæ Regem suum orbi vniuerso imperare, ideoque speciosi illum nomine Cœli filium Thien-cu dicunt, & hodie, vt olim semper, appellant, quia porro Cœlum ipsi pro supremo numine colunt, idem est Cœlū ac Dei filium nominare. Vulgo tamen non hoc nomine sed Hoamsi appellatur, hoc est, supremum Imperatorem, aut Monarchā. Ceteri vero Reges longe inferiore titulo ab Sinis Guam appellatur.

Humovius ille quē dixi, non virtute solum bellica, sed ingenio quoq; & solertia, insignis fuisse perhibetur. Id perfuadent statuta legesque complures, quibus Rempublicam Sinensem stabiluit. Ex ijs nobiliora quædā feligam, memor semper institute breuitatis. Quod (vt ex annalium serie constat) omnes familæ Regiæ, propinquorum regiorum, vel regni procerum factionibus Imperio exciderunt, propterea quod regni habenæ magnam partem moderantur. Statuit, ne quisquam è regio sanguine publicum deinceps munus attingeret, siue illud urbanum esset, siue militare. Illis porro Ducibus, quorum auxilio regnum à Tartarorum Tyrannide liberaret, eorumque posteris militaret, hæreditario iure attribuit prefecturas. Ne vero regium genus ab omni publico munere reiectum ferret se impotenterius, Regum filios, titulo Guam, id est, Regulorum appellatione insigniuit, annuofq; census amplissimos assignauit. Sea eos non in prædijs agri, ne clientes obtinerent, sed in annuo stipendio, quod ex æratio regio ab Magistratibus pendetur, collocavit. Voluit etiā vt eos Magistratus pro Regulis, oēs venerarentur, sed nemo illis subderetur. Regulorum deinceps filios ac Nepotes variis titulis ita honestauit, vt paulatim decrescerent, cum annuo censu, prout à Regio Trunco longius per ætatum gradus descendissent. Cum vero ad certas erates peruenissent, non amplius ijs ex æratio publico præberetur, quam quantum ad vitam commode tuerandam, sine vilo vel opificio, vel negotiatione esset sat. Prouidit etiam vt Regij sanguinis puellæ pro dignitate ac Regij Trunci propinquitate collocarentur, & speciosis plus minusve titulis optimo censu eundem in modum dotarentur.

Sociis porro Ducibus, regnique liberatoribus, annuos censos liberalissime & honorum titulos speciosissime impertiuunt, militares item præfecturas, aliasque immunitates largitus est, sed Vrbanis Magistratus non secus feret ac reliqui subduntur. Ex ijs immunitatibus vna est primogenitorum apud nostrarum inandita. In lamina ferrea ad instar pateræ exsculpta visuntur præclaratilla facinora, quæ à familiæ Capite sub Humoviuo Rege ad regni liberationem pa-

trata sunt. In horum gratiam, delicti cuiuslibet impunitatem, & iam morte plectendi, impetrabit etiam tertio, si cam laminam Regi obtulerit; quā visa Rex quoties condonat, in ea cælari iubet indicium quoddā, ex quo intelligatur quoties ea lamina venia impetrarit. Id potro intelligendum est, excepta perduellione, eius enim conuicti, omni mox dignitate ipsi totaque posteritas in perpetuum exsuntur. Eius generis honores & census, cum ea quam dixi temporis immunitione, Generi Regij ac loceri obtinent, & alij etiā nonnulli, qui de Sinensi Republica, regione, statu, insigni facinore benemeriti fuisse reperiuntur.

Ad regendam porro Rempublicam, totiusque re-gnij gubernacula, soli Doctores ac Licentiati in ex-aminibus renunciati adsciscuntur, nec eam ad rem ipsi gratia vel Magistratum, vel ipsius etiam Regis indigent, omnia enim Re-publicæ munera ab explo-rata cuiusque scientia, virtute, prudentia, solertiaque dependent, siue nunc primum gerere incipient, siue iam alios gesserint Magistratus. Id porro Humoviuio leges ita præcipiunt, & magnam partem obseruantur, excepto eo, quod humana malitia à Gentilibus minime religiosis quotidie contra iura legesque peccatur.

Magistratus omnes, siue philosophici, siue mili-taris fuerint Senatus, Sinensi lingua Quonfu (Præ-sides dixeris) appellantur. Sed honoris ijdem non officij causa Lauye, vel Lausie nuncupantur. Id Dominum ac parentem sonat. Lusitani Magistratus illos, à mando fortasse, Mandarinos vocant, quo nomine iam etiam apud Europæos Sinici Magistratus intelliguntur.

Etsi dixerim initio, Monarchiam esse huius Re-gni administrandi rationem, tamen è dictis facile constat, & è dicendis constabit, Aristocracia non parum admiseri. Quanquam enim omne, quod tia. à Magistratibus statuitur, necesse est, ab Regi libellis ei datis confirmari; nihil tamen villa in re decernit prius, quam à Magistratibus ante sollicitatur aut moueat. Si porro priuatus quispiam Regi libellum obtulerit (quod ideo pauci faciunt, quia omnes ab certo Magistratu excuti prius & approbari necesse est, quam ad Regem transmittantur) si Rex se velle præ se ferat prima concessione, ita fere subscrabit; Excutiat hunc libellum tribunal, cuius interest, meque moneat, quid faciendum videatur. Indubitatum illud omnino haberi debet, quod ego studiose exploravi, ipsi Regi omnino non licere cuiquam pecuniarum munus largiri, aut Magistratum conferre, aut augere, nisi ab aliquo Magistratum fuerit rogatus. Id porro non ita intelligendum, quasi Rex priuata autoritate ijs, qui intra Palatij fines commorantur munera largiri non possit; facit enim id frequenter ex antiqua confuetudine, ac velut lege, qua cuique licet è sumptu domestico amicos cohonestare, sed id inter beneficia publica minime ponitur. Siquidem Regis hæc dona non è publico, sed ex priuato censu fiunt.

Vestigium redditus, atque tributorum, qui sine dubio centum quinquaginta milliones, vt vul-gus vocat, excedunt, in singulos annos, non in palatij ærarium inféruntur, nec eos Regi ex-pendere suo arbitratu licet; sed omnia siue argen-tum, gentis moneta, siue oriza eiusdem coimeatus, in æria & horrea publica toto Regno congeruntur. Ex ijs Regis, coniugum, filiorumque, sumptus, nec non Regiorum Propinquorum, & Eunuchorum, & vniuersi famulatus Regij, suppeditantur, Regio semper splendore & copia, nil tamē plus mi-nusve quam legib⁹ præscribitur. Inde Magistratum

Militum-

Immunita-
tis Ducum
regique li-
batores.

Militumque stipendia, & cæterorum toto Regno curialium ministrorum soluntur, quæ summa maior est, quam nostrates sibi persuadere possint, hinc etiam ædificia publica, Regis Palatium & Regionum Propinquorum, Vrbium muri, artium propugnacula, bellicus denique omnis apparatus instauratur, in hac Regni amplitudine vñquam deest, quod erigas aut instaures. Et quod incredibilius videtur, annis quibusdam contingere solet, vt ne hac quidem tam ingens vñctigalum summa sumpsum exæquet, sed noua etiam tributa imponi necesse sit.

Magistratum ordinis.

Volumini-
bus quinq.
aut sex cō-
tinentur.

Officia Ma-
gistratum
sex.

Primum
tribunal.

Secundum
Questura
tribunal.

Tertium
Rituum
tribunal.

Verum ad Magistratum ordines priuatim descendamus, quorum in vniuersum duo esse genera reperio. Alterum est eorum, qui non solum in Regia, Magistratus aulicos gerunt, sed ex ea velut ex specula Regnum moderantur vniuersum. Alterum est Provincialium Magistratum, qui singulas vel Provincias, vel vrbes gubernant. Vtriusq; ordinis quinque aut sex volumina iusta magnitudinis, toto regno venalia extant, & in vrbe Regia Pequinensiis, mensibus singulis recidunt, quod ex eorum ratione Typographica perficile est. In his voluminibus aliud legitur nihil, præter nomina, patriam, & gradum eorum, qui toto Regno id temporis Magistratus gerunt. Toties porro recudi omnino necesse est, nam in tâ eorum multitudine, quotidiana sunt vices, nam alios mori, alios priuari, alios demittad inferiora munera, aliorum denique parentes diem suum obire contingit; ex quo postremo casu fit, vt ad luctum triennem, domum necessario, abdicato quolibet exemplò Magistratu, reuertantur, de quo infra suo loco. Et ad eorum, qui defunt, loca supplæda, nunquam non in Regia Pequinensi permulti fortunam præstolantur. Ex hac tanta multitudine, solum eos Magistratus attingam, quos ad infrequentum librorum intelligentiam necessarios esse iudicabo. Militarem porro Senatum vniuersum silentio inuolam, ne præscriptos institutæ breuitatis fines excedam.

Dicam primum de Curialibus, deinde de Provincialibus officiis. Curialia ergo tribunalia primaria sex numerantur, primum Li Pu vocant, Puenim Sini idem est ac tribunal Li Pu Magistratum tribunal. Id supra cetera tribunalia eminet, ex eo, quod eius interfit, omnes omnino totius Regni Philosophici ordinis Magistratus, qui potiores habentur, nominare, quæ nominatio prima Scriptorum præstitia, cuius iudicium est penes hoc tribunal, definitur. Et ab humilioribus omnes officijs initium sumentes, ad unum omnes, paulatim per præscriptos legibus honorum gradus ascendunt. Siquidem in inferioribus virtutis ac iustitia specimen dederint: contra si fecerint vel ad humiliores Magistratus abijicuntur, vel omnino priuantur. Certum enim est, cum qui literarum gradus obtinuit, ad ipsam vñque senectutem continuo ascensu ad summa quæque aspirare, neque vñquam nisi sua culpa reijici regenda Republica. Porro si eum reijici omnino ex culpa contigerit, vna cum Magistratu, spem quoque ad Rempublicam regendum redeundi mandetur.

Alterum tribunal Ho Pu vocant, quod apud nos Ararij aut Questura nuncupatur. Huius interest regia vñctigalum exigere, stipendia persoluere, sumpsum publicos facere, aliaque huiusmodi.

Tertium Lypu vocant, nos rituum tribunal possumus appellare, ab hoc sacrificia publica, fana, fannorumque sacerdotes, Regia coniugia, Ludis litterariorum examina, vñ ritu & ex ordine fiant, publice festiui dies, gratulations certis temporibus & cœtis communes, Regi exhibenda, tituli bene meritis deferendi, Medici, Mathematicorum Collegia, Legationes excipienda, remittenda, eatum ritus, mune-

ra, literæque curantur. Indignum enim Rex arbitratur sua maiestate, per seipsum litteras cuiquam scribere, vel intra vel extra Regni fines.

Quartum tribunal Pimpu, id est, militare vocant. Quartum
ad officiorum
tribunal. Huic omnes militares præfectura sub sunt; nam & militare auferuntur ignauis, & strenuis conseruntur, & pro tribunali facinorum magnitudine, dignitatis ab eo datur incrementum. Huius etiam interest, rei militaris exa-

mina curare, gradusque conferre. Quintum
ad officiorum
tribunal. Quintum Cumpu vocant, nos ad officiorum publicorum tribunal possumus appellare; Huius nomen est huiusmodi moles delineare, Palatia scilicet, vel Regis, vel Regionum Propinquorum, aut Magistratum; nauigia quoque confici curat, quæ in vñs publicos, aut clasies necessaria sunt; pontes item, Vrbiumque muros facit ac reficit, omnem denique alium curat apparatum.

Sextum porro, quod à repetendis criminis pœnis Himpu vocant, de criminibus inquirit ac iudicat. Sextum
criminis
tribunal. Publicæ quoque toto Regno Custodiæ huic tribunali subduntur.

Omnia totius regni negotia ab his tribunalibus pendent; quapropter in vnaquaque Prouincia, & Ciuitate sibi subiectos habent Magistratus atq; Notarios, à quibus de singulis magna fide admonentur; atque ita non parum tanta negotiorum mole distinentur; sed multitudi, Collegiorumque illorum ordo leuius hoc onus facit. Nam imprimis vñus est Tribunali
ciuitatis
vñus pœsi. totius tribunalis Præses, quem Ciam ciu vocant; is assestores habet duos, à dextris alterum, alterum à sinistris; hi Ciam appellantur: horum trium dignitas in Vrbe Regia, regnoque vniuerso inter supremas numeratur. Secundum hos tribunal quolibet in varia eius officia distribuitur; quibus singulis plures præfunt College. His accedunt Notarij, Curiales, apparitores, alijsque famuli complures.

Præter hæc tribunalia, aliud est toto regno & aula maximum, Colaos vocant, ijs fere sunt tres quatuorve, nōnunquam sex; qui nihil peculiarter habi cū missum habent, sed Reipublice inuigilant vniuersa, & in omni negotio Regi sunt à secretis. H̄i quotidie in Regium Palatium admittuntur; & cum Rex hodie definiēd̄is publicè regni negotijs (quæ olim ipso cum his Colais definiebat) non interficit, in Palatio totos dies hærent; & libellis, ad Regem magno quotidie numero missis, pro arbitratu respondent. Cum hoc responso ad Regem redeunt, à quo pro nutu approbantur, antiquantur, aut immutantur. quod vltimum responsum Rex sua manu libellis adscribit, vt deinde quod iussit, executioni mandetur.

Præter hos, quos dixi Magistratum ordines, aliosque complures, quos attingere non licet, ideo quod a nostris vix discrepant, alij duo sunt ordines, nostris fere inauditi.

Prior Choli, posterior Zauli dicitur: in singulis Magistratus
sex
ordinarii. ordinibus supra sexaginta numerantur, selecti omnes Philosophi, virti cordati ac prudentes, qui iam Regi a cœtu fidem suam prius egregie probarunt. Hi duo ordinis Curialibus & Provincialibus ab Regem magni ponderis negotiis exulta ordinem adhibentur, cum magna semper ac Regia potestate, quæ venerationem illis auctoritatemque conciliat: sed præ reliquis peculiare illorum munus est, quale apud nos Syndicorum.

Quod in eo versatur, vt libellis, quoties voluerint, Regem admoneant, sicuti contra leges in vñiuerso Regno peccatur: qua in re non solum Magistratibus minime parciunt, etiam si supremi fuerint, sed ne cum ipso quidem Rege, aut regia domo disimulant; hoc mihi munus non multum à Lacedemoniis Ephoris discrepare videretur, si plus aliquid posset hi monitores quam loqui, aut potius scribere, & fin non

si non à Regis admoniti natus dependere cogentur. Verum hoc siu munere ita exakte funguntur, ut externis gentibus stupori esse possint & exemplo. Nullis enim illo vñquam tempore Magistratibus, imò nec ipsi Regi (tata est eorum libertas & integritas) parcunt. Et quanquam non raro stomachari Regem, & in eos atrociter etiam fœnire contingat (plerumque enim vbi arior est doloris sensus, libellorum tuorum aculeum figurat, Magistratum maximorum ac Regis nullo delectu virtus carpentes) nūquam tamen a monendo carpendoque desistunt, quam diu malo communī remedium opportunum minime adhibetur.

Hoc ipsum etiam reliquis Magistratibus per leges licet, nec Magistratibus solum, sed priuato etiam cūque illorum, tamen quos supra memorauit, libelli pluris sunt, quoniam ex officio peculiari illud præstant. Libellorum ad Regem transmissorum exemplaria, Regiaque responsa a compluribus excuduntur. Hinc fit ut quam celerrime per omnes regni angulos aulica negotia periuagentur. Nec desunt qui hos deinde libellos in libros compingant: & si quid posteritatis memoria dignum detur, in regni annales ictibunt.

Paucis ab hinc Annis cum vellet Rex, qui nunc imperat, natu secundum, sibi & Regina charissimum filium, excluso primogenito, contra leges in Principem inaugurarī, tantus libellorum numerus conscriptus fuit, quibus factum Regis reprehendebatur, ut furore incitatus Rex, supra centum vel officijs priuārit, vel humilioribus addixerit. Nec tamen hoc meū territi sibi temperarunt, sed die quadam omnes, qui tum aderant, Magistratus in vñnum conspirantes, sese in Regium palatium contulere, & munerum suorum insignia depoentes miserunt, qui Regem moneret, si in hoc negotio contra leges instare pergeret, se omni impietatum Magistratu se se abdicare, priuatosque donum repetere; ipse regnum suum quibus vellet commendaret. quo audito Rex ab ea re vel inuitus abstinuit.

Nuper etiam cum Colaorum maximus, minus legitimate suo munere funderetur, intra bimestre centum fere libellis ab his Regis monitoribus est accusatus, tametsi non nescirent eum Regi gratiosum in paucis: nec diu post extinctus est, & quidem (vitama est) præ doloris magnitudine.

Præter hos in aula Magistratus, sunt etiam ibidem non pauca Collegia in variis fines instituta, sed omnium nobilissimum est, quod Han Lin Yuen appellatur; in illud non nisi selecti Doctores inducti supra examinibus adsciscuntur.

Qui in regio illo Collegio versatur, nihil omnino publici muneri artingunt, & eos qui Républicam regant, superant dignitatem. Vnde magno studio ad illud Collegium aspiratur. Horum munus est scriptiones regias componere, regni annales concinnare, leges ac statuta scribere. Ex his Regum ac principum Magistrati eliguntur.

Qui studiis incubunt, & in ipso Collegio suos habent honorum gradus, quos scriptione confidunt. Inde ad grauissimas dignitates, non tamen extra curiam, assūmuntur. Nemo ad Colai grauissimum munus eligitur, nisi ex hoc Collegio. Magnum etiam quæstum faciunt scriptiōibus, in amicorum gratiam condendis, huiusmodi sunt epitaphia, inscriptioē, ac similia, quæ omnes ab iis certatim impetrare gestiunt; queque hoc solo nomine, quia ab illis proficiscuntur, elegantissima habentur.

Examinibus demum Licentiatōrum, & Doctorum, (a quibus pro Magistris habentur, &

muneribus donantur) præsides sunt & arbitri.

Hi omnes Pequinensis aula Magistratus, exceptis Colais, Nanquini quoque reperiuntur, sed inferiores omnino ex Regis absentia. Huius rei causam hanc fuisse scribunt. Humvus Regni sedem Nanquini fixerat: Eo mortuo, è nepotibus eius unus Yunlo dietus, qui in Borealis prouinciis cum exercitu Regni fines à Tartaris recens pulsis cum Reguli dignitate tuebatur; is inquam, cum aduerteret, Humvui primogenitum regni heredem, parum industrium ac strenuum, statuit illi Regnum eripere, sibi comparare; Cum itaque Boreales prouincias sibi facile adiunxisset, Nanquini venit cum exercitu, & quā vi, quā dolo, largitionibusque reliquas sibi prouincias aggregavit, & patrum Nanquino expulit: quo factō viuensum sibi Regnum, nullo renitente subiecit. Et quoniam in Aquilonaribus prouinciis plus habebat virium ac fidei, & Tartaros inde ad recuperandam Regni tyrannidem credibile erat erupturos, iis in partibus considerare statuit; & quidem eā in Vrbe, in qua Reges Tartari, cum Sinis imperitabant, morabantur. Eam Vrbem ipse Pequim, id est, Borealem curiam, ad similitudinem australis, quæ dicitur Nanquim nominauit. Eam mutationem ut moderatius ferrent Nanquinienses, eosdem iis Magistratus ac immunitates, quibus prius fruebantur, reliquit.

Venit nunc ad publicam in prouinciis administrationem. Vrbes que Curialibus prouinciis, Pequinensi ac Nanquiniensi sunt attributæ, eodem, quo ceteræ prouinciarum reliquarum, Vrbes, ordine gubernantur; sed tamen appellations ad suam cuiusque curam diriguntur. Ceterum tredecim prouinciarum regimen pender à Magistratu, quodam, quem Pucinsu, & ab altero, quem Naganzasu vocant; prior de causis ciuilibus, posterior de criminibus iudicat: horum sedes est in prouincia Metropoli cum maximo apparatu. In vroque porro tribunali, varijs sunt Collegæ, & ipsi quoque Principes Magistratus, qui Tauli appellantur; hos sèpe contingit extra Metropolim morati, ideo quod aliquot vrbibus præsint, eosque deceat non procul à commissio sibi munere abesse.

Prouinciaz omnes, ut supra dixi, in varias Regiones distributa sunt, quas ipsi Fu appellant, Regiones in variis cuiusque proprius est gubernator, quem Ci fu vocant.

Regiones porro iterum in Ceu & Hien subdivisiæ, ac si dicas, oppida nobiliora & vulgaria; neceea minora nostratisbus vrbibus non maximis. Singula suum quoque habent præfectum illum Ciceu. hunc Cihien vocant; Ci enim apud Sinas gubernare inuit. Hi omnium vrbium ac regionum præfecti, suos habent Collegas, ac velut Assessores, numero quatuor, qui eos, velut auditores, ac iudices, in cognoscendis ditionis sua causis adiuvant.

Verum hic breuiter notandum arbitror, con- Cœfutatur futandumque errorem, qui in aliquos scriptores i- error circa reperit. Nam ex eo quod Gubernator, eiusque curia Regionum nomen accipiunt ab vrbis, in qua resident, nomi- ac vrbiam ne; verbi gratia in vrbie Nanciam, ipsa Regio tota, appellatio eiusque gubernator, & curia eodem nomine appellantur Nanciam Fu; arbitrii sunt hinc aliqui, has apud Sinas solas vrbes esse, qua Fu appellantur, reliquas Ceu & Hien oppida vel pagos haberi. Quod omnino falsissimum esse non è locorum duntaxat amplitudine & frequentia colligitur, sed ex ipso etiam publicæ administrationis modo. Nam illa ipsa vrbis, in qua totius regionis præfectus commoratur,

Nanguini
olim sedes
regia nunc
Pequinum.

Administratio
Prouinciarum &
vrbium.

nomen etiam Hien obtinet, & proprium habet gubernatorem, quem Cihiem vocant; siuos item, instar reliquarum, Collegas & aefflatores. Ipse vero Regionis praefectus in hac sua sede nihil plus habet autoritatis, quam in reliquis ditioni sua attributis. Id autem ius est primae ad eum appellationis, cum causa ob Cicu & Cihiem iudicata, ad eum velut superiorem in prima appellatione remittuntur. Secunda enim appellatio eaque in grauioribus causis duntaxat, ad Metropolis summos Magistratus Pucimiu & Naganzalu, corumque Collegas, pro ratione causae remittuntur. Immo ipse quoque Metropoles suum habent Cihi & Cihiem, non minus quam eis subordinatae Regiones. Inter omnes vero Magistratus incredibilis est bene ordinata Reipublicae Symmetria.

Alii duo
Magistra-
tus, alii
Magistra-
tibus su-
periores.

Quoniam vero omnis Reipublicae administratio in Provinciis, in Regiam Pequinensem est referenda, ideo in qualibet provincia, praeter hos Magistratus, alij sunt duo dictis superiores, ex vrbe Regia transmissi: Eorum alter in provincia sedem figit, & Tum appellatur. Alter quot Annis ab Vrbe Regia mittitur, & Cia Yuen nominatur. Prioria auctoritas, quia magna est in Magistratus omnes ac subditos, & quia rei bellicae praest, & primaria Reipublica munera attingit, cum Proregibus nostris posse videtur comparari. Posterioris dignitas est velut Comissarij ac Visitatori. Is tamen, quia ex Regis mandato totius provinciæ causas reuidet, Vrbes Arcesque visitat, de Magistratibus omnibus inquit, & aliquos etiam non maximis plectit, & in ordinem redigit, de reliquis Regem, moner, quo quisque modo suo munere perfungatur: & quia vnu ex omnibus Magistratibus in provinciæ capitales poenas exequitur, ideo eum omnes merito venerantur ac mentunt.

Præter hos Magistratus, alij quoque sunt complures, qui varia in viribus, aceriam pagis & opidis munia exercent. Et præter hos complures militum Praefecti ac Duces, in toto Regno, sed maxime in locis maritimis & conterminis, vbiique excubant, pro muris, Portis, pontibus, arcibus, ac si omnia bello arderent, cum pax vbique sit altissima; nam & suos delectus habent militumque lustra & palæstræ prope quotidianas.

Nouem or-
dines Magi-
stratum
totius regni.
Stipendium
Magistra-
tus.

Omnes omnino totius Regni Magistratus ad novem ordines reducuntur, siue philosophicum species, siue militarem Senatum. Pro horum ordinum ratione stipendium ex arario publico, cuique vel pecuniarum vel oriza singulis mensibus pendit. quod reuera exiguum est, in tanta Magistratum maiestate; neque enim vlli stipendium, vt è supremo fuerit ordine, ad mille aureos in annos singulos excrescit. Et in hoc stipendio omnes qui eodem ordine censentur, sunt plane plures, siue iij sunt Philosophici, siue militares, nam in re bellica supremus ordinat accepit stipendium cum supremo literatorum ordine. Id autem intelligas velim de statuto cuique ordini per leges prouentu, nam quod extra ordinem lucis acquiritur, longe maius est, quam quod stipendio perfoluitur. Nihil autem de aliis ago, quæ cuique sua industria, cupiditas, fortuna, largitioque ratione dignitatis parit, nam his ad magnas opes serere perueniunt.

Ornamen-
tum Pilei
omnium
Magistra-
tuum.

Omnes quoque Magistratus, siue Philosophici, siue Militares, infimi, iuxta ac summi, eodem pileo insigniuntur; is est è velo nigro, & virimque duas velut alas habet, feiè supra aures, ouatæ figuræ; ex ita pileo adhærent, vt tamen facile excidant: hoc autem modo se ad modestè rectaque

incedendum cogi, & à capite leuiter inflectendo prohiberi, quod si fecerint, Magistratum violant maiestatem. Idem est etiam vestitus omnibus, eadem ocreæ, quarum est peculiaris figura & materia, è pelle nigra eleganti. Insigne quoque Magistratum omnium est cingulum quoddam. Insigne Magistratum cingulum. ipsò corporis ambitu, & quatuor plus minus digtos latum; id insigni opere, quæ circularibus figuris, quæ quadratis, exornatur. In pectori quoque & a tergo duos quadratos pannos opere phrygio, eleganter intextos afflunt: Sed in his quadrangulis, aut cingulis magna est varietas, & pro varietate maiestas.

Ex his enim mox intelligitur à peritis, è quo sint Senatu, Philosophicon, an militari, & in eo quam quisque obtineat dignitatem. Nam in pannis illis peristromatum opere, quadrupedum, aut volucrum, auctorum etiam figuræ effictæ visuntur. Zonæ vero illa Senatoriæ è materia dignitate, indicant maiestatem, alia enim è tornatili stipe, è cornu aliæ, ex vnicornu quedam, vel è Calamba ligno imprimito odorifero, nonnullæ ex argento aurove, sed omnium nobilissimæ è marmore quodam pellucido, cui Iaspis nomen imposuimus, sed omnino Iaspis non est, ac forte Sapphiro marmori similius, ipsi Yu ce vocant: ab Saracenis autem ab occasu, è Regno Caſcar, negotiatoribus importatur, & ab Sinis habetur in primis in pretio. Sed de eo erit infra aliquis dicendi locus. Internoscuntur etiam apud Sinas Magistratus ex Vmbellis Vmbella arcendum Solem expansi, quibus teatæ solent in varia Ma- publicum prodire: alias enim è cæruleo color varia Magistratus habent, alias è flavo; alijs bina gestantur ad pompan, alijs ternæ, alijs non nisi vna vti licet. Distribuuntur etiam ex apparatu, quo in publicum distributio ex ap- prodeunt: Nam infimi quique equitant, maximi gestatoria sella, in baulorum humeris vchinaruntur, sed & in baulorum numero est maiestas; alijs enim non nisi quateras vti licet, alijs etiam oculo adhibere possunt.

Sunt etiam alia permulta dignitatis ornamenti, Magistratumque insignia, vexilla, catena, thuribula, latellitium frequens, cuius clamoribus arcentur in vicis turba, & tanta est corum veneratio, vt in vicis etiam frequentissimis nemo compareat, sed secedant ad hos euilatibus omnes, itaque pro Magistratum dignitate manus minusve facilitatur.

Prius hoc de Reipublicæ Sinensis administratio caput quām claudam, opera pretium faſturus videntur, si nonnulla singulatim commemorero, in quibus ab Europeis Sinæ discrepant. Atque in primis illud admirabile videri potest: tametsi Memorabiliæ quædā, quibus Si- ne ab Euro- peis dispe- pant. ac Regnum & limitum amplitudine, & gentis frequentia, & commicatum copia, omnij; materia redudetur, è qua nauigia cæteræ, omnia bellica armamenta conflatunt, quibus auxiliis facile vicina faltæ regna ibi aggregentur; neq; Rex tamen, neq; subditæ de laborant, nec ijs in mentem venit: sed suis contenti, aliena nec ambiant quidem, qua in re milii videntur longissime ab Europeis gentibus diffidere, quas sèpe videmus proprijs regnis exturbatas, dum ad aliena adspirant, qua inexplata dominandi libidinæ omnia deuorant, nec à maioriibus accepta norunt conferuare, quod Sinæ multis annorum millibus potuerit.

Hinc ergo quidem arbitrio cōmento simillimum, Error quo- rūndam Scriptorū. Scriptores nostri nō pauci de Sinis cōmemorant; eos sub Imperij sui exordia, non vicina solum sibi Regna subiessile, sed etiam in Indiam vque peruenisse. Cum enim Sinarum annales à quater mille annis ad hæc tempora studioſissime euoluerint, ne vestigium quidem tantæ rei reperio, ne c vñquam eos audito hanc imperij latitudinem ostentantes: quin potius

etius cum hoc ipsum à nonnullis litteratis sāpe quāsierim, in eo conspirant omnes, id nec vñquam fuisse, nec esse potuisse.

Hic error scriptorum (vt eorum authoritatem tueamur) inde potuit irreperi, quod nonnulla Sini-
ca gentis in exterris locis vestigia reperiantur, ad quā
eos sua voluntate, non Regis autoritate nauigas-
se, credibile est, vt hodie in Philippinis Insulis est
cernere.

philosopho-
rum potē-
stas au-
thoritas.

Alterum quoque notatu dignissimum, vniuer-
sum Regnum, vt supra dixi, a suis Philosophis ad-
ministrari, & in ijs merum mistumque Imperium re-
petiri. Hos, milites ac Duces omnes magna animi
demissione actitu singulari venerantur, eisque sub-
iiciuntur: & non raro contingit illos ab his non
fucus vapulare, quam apud nos pueri à Ludimagi-
stro. Ab his etiam Philosophis, omnia quā ad rem
bellicam, cui intersunt & prasunt, gubernantur, eo-
rumque consilia ac sententiae plus auctoritatis apud
Regem habent, quam ceterorum rei militaris
Præfectorum, quos non nisi paucos, & raro in
bellicas consultationes admittere mos est. Hinc it
vt ex ijs qui altos spiritus alunt, nemo ad res belli-
cas animum adiungat, & ad infimas potius philo-
sophici Senatus dignitates aspiret, quam ad maximos
in re bellica Magistratus: vident enim Philosophi
quæstu, & hominum opinione, & veneratio
longo præire intercallo. Sed quod in hac re admi-
rabilius exteris videbitur, est, Philosophos illos no-
bilitate animi, in Regem ac Rempublicam fide, pe-
riculorum ac mortis in patriæ causa contemptu,
palmam sine dubio de illis ferre, qui rem bellicam
ex proprio instituto prouentur. Id inde fortasse ha-
bet originem, quod studijs litterarum hominis ani-
mus nobilitetur, aut ideo quod iam inde ab ipsis
huius regni primordijs litteræ mansuetiores pluris
semper fuerint, quam profilio militaris, apud gen-
tem minime cupidam imperij proferendi.

Magistratus
Superiorū
Symmetria.

Non minus administranda est Magistratum in-
ter se superiorum ac inferorum symmetria; siue
provincialium cum curiis, & horum cum
ipso Rege; quam ipsi non solum ad amissum paren-
di studio, sed externo quoque cultu profitentur.
Visitations enim certis temporibus in morem in-
ductas, ac donariorum officia nunquam intermit-
tunt. Inferiores quoque superioribus siue pro tribu-
nali, siue alibi, vix nisi flexo poplite colloquuntur,
verbisque eos compellant honorificis. Idem præ-
stant subditi virium præfectoris ac præsidibus; tametsi
confer, eos ante adeptum litterarij munericis gradu
intosque Magistratus, ex infima plebe esse pro-
genitos.

Dignitatis
mutatio.

Nemo etiam intra triennium dignitatem vllam
gerit, nisi denuo à Rege confirmetur, sed fere
ad maiorem euehitur, verum non in eodem lo-
co; quod ideo fit, ne quis amicitias facile contra-
hat, & à iustitia rigore auertatur, aut prouincia
aliqui animos admodum sibi conciliet, potissi-
mum si summas gesserit dignitates; cuius fauore freat-
us, res nouas molitatur, quod superioribus sacer-
ulis contigisse commemorant. Primaria quoque Pro-
uinciarum, Regionum ac Vrbium capita, quæ supra
nominai, Pucinsu, Naganzafu, Cifu, Ciceu, Cihien,
& similes Magistratus, oportet terro quoque anno
simul omnes in Regia Pequinensi afflire, Regique
solempnis clientela officia deferre. Eoque ipso tem-
pore de Magistratibus toto regno per Provincias
sparsis inquiruntur; siue ijs sint, qui adesse coguntur, si-
ue certi; idque summo rigore. Ex hoc examine de-
inde statuitur, qui in Republica conserandi, qui
amouendi, qui euehenendi, qui deturbandi, qui etiam
plectendi, nullo habito ad personas respectu. A me

quoque obseruatum est, ne Regem quidem ipsum
audere quicquam ex ijs mutare, quæ in hac publica
disquisitione à nominatis iudicibus sunt constitu-
ta. Qui porro plectuntur, nec infimi sunt, nec pauci.
Anno quidem nostra salutis 1607. in quem incide-
bat huiusmodi disquisitio, quater mille Magistratus
legimus condemnatos. Eorum enim series in vnum
volumen refertur, quod excusum toto regno publi-
catur.

E Magistra-
tu condem-
nati.

Damnati porro ad quinque classes rediguntur.
Prima cupidos continet, qui largitionibus iura ven-
didere, qui è publico censu vel hominum priuato-
rum fortunis quicquam sibi usurparunt: hi ab offi-
cij excluduntur, & omnibus Magistratum insigni-
bus & immunitatibus in perpetuum exuuntur. In se-
cundam classem coniiciuntur ij, qui atrocis ab reis
supplicia exegerunt: hi quoque suis dignitatibus, co-
rumque insignibus aut priuilegijs exuti, domum pri-
uati remittuntur. Tertia classis numerat Seniores, &
Valetudinarios, Remissiores etiam in pœnis exigen-
dis, aut munere suo peragendo: his vñs insignium
& immunitatum, licet priuatis, per totam vitam per-
mittitur. In quarta classe censentur præcipites, & pa-
rum considerati in sententijs ferendis, quibusque in
publicorum munerum administratione ratio confi-
liumque defuerunt: hi ad humiliora munia desti-
nuntur, aut in ea loca remittuntur, vbi facilior esse
Reipublicæ administratio iudicatur. Ultima classe
comprehenduntur, qui se, aut suos, vniuersamque
familiam minus caute regunt; & indignant Magis-
tratu viuenditionem ducunt; hi & officijs, & im-
munitatibus in perpetuum priuantur.

Magistra-
tu damn-
ti ad quin-
clases redi-
guntur.

Eadem de Curialibus quoque Magistratibus, sed
quinto solum quoque anno, instituitur inquisitio.
Quæratio quoque cum rei bellica Præfectoris eodem
tempore ac ordine, nec dissimili austeritate obserua-
tur.

Nemo in vniuerso regno, ea in prouincia, in qua
natus est, Magistratu gerit, nisi fuerit præfectura Mi-
litaris. Id vero fit, ne priores, qui ius administrati, san-
guini & amicitia succumbant; posteriores vero vt
amore patriæ incitati, fortius eam intueantur. Do-
mino Magistratum gerente, filiorum aut domestico-
rum famulorum nemo domo egreditur, ne largi-
tiones procuret; sed obsequium quodlibet exter-
num, à famulis Magistrati publice attributis, præ-
stat: ipse vero domo egressus, signo foris munit,
sue priuatas, siue publicas, in quibus iudicia exer-
centur; ne cui è domesticis, se inscio exitus pateat.

Natus in
prouincia
ad Magis-
tratum
aditum nul-
lum habet.
Domesticus
è domo ex-
ire non licet

Aduenam etiam nullum intra regni fines viuere
finunt, qui redditum in patriam meditetur, aut qui
cum externis regnis quicquam commercij habere
intelligantur. Quin etiam nulli omnino aduenæ in
regni interiora permittunt aditum. Cuius rei tametsi
nullam legem viderim, qua id interdicatur, à multis
tamen sacerulis confuetudinem hanc, metu quadam
sue horro erga exteris gentes, irrepissime animad-
uerto. Id autem non de adueni illis solum intelligi
velim, quos longa terræ spatia Sinis igno-
tos reddiderint, aut de ijs, quibus cum inimicitias
excent, sed de amicis etiam suo que regno vctig-
libus: quales sunt Coria contermini, & ferè Sina-
rum legibus vtentes. Talem ego nullum haçtenus in
regno vidi, præter mancipia quædam, quæ belli Dux
necio quis, inde sècum adduxerat, postquam Annos
eo in regno plures resedisset. Porro si quis externus
adueni re-
ditum in
patriam
interdicit.
Sinensis Regni perniciem molitatur. Hinc seuerissi-
mis pœnis animaduertunt in eos, qui cum externis
abique Regis voluntate quicquam commercii ha-
bent.

bent. Etsi necessitas postulat aliquem extra regni fines cum mandatis mitti, nemo fere est, qui adduci possit. Proficiscuntur in uera familia, quasi ad mortem raptum, deplorat: redeuntem vero Magistratus aliquo dignitatis munere in præmium afficit.

*Armanie
foris gestat,
nec domi
habent.*

*Lex post
obitum
Regie.*

Arma nemo gestat in vrbibus, ne ipsi quidem milites, aut rei militaris Duces ac præfecti, nec etiam literati; nisi cum delectus aut palæstris suas, aut in prælia prodeunt: aliqui tamen nobiliores Magistratus cum armis comitantur. Sed neque domi sua quisquam arma habet, nisi forte ferruginea aliquam siccam, qua nonnunquam in itineribus vntuntur contra latrociniis. Usque adeo armatos horrent & fugiunt. Inde nullæ apud eos factiones aut rixæ, nisi quæ unguium impressione aut capillitij laceratione dirimuntur: nulla iniurias plagis aut morte reprehendi libido est; sed qui alterum fugit, & ab iniuria inferenda abstinet; is a prudentia fortitudinisq; laude commendatur.

Exuncto Rege (ne factiones oriatur) nulli, excepto regni haerede, alij filio aut propinquo Regis licet in urbe regia commorari: quin imo capitale est, per varias urbes divinis, pedem efferre. Ortae inter illos lites ab uno e nobilissimis inter ipsos dirimuntur; a quo etiam gubernantur. Sed si quid eis negotij cum alio qui Regis propinquus non sit, ortum fuerit, Magistratum publicorum tribunalibus & pœnis, ut quiuis e plebe, subiiciuntur.

CAPUT XXXII.

Catalogus Magistratum, & Officiorum imperij Romani, aliarumque Rerum publicarum quarundam.

ACCENS. Accubitor cubiculi.
Accubitor fundæ.
Accubitorum duo Constantinopolitani.
Actuarij militares.
Actuarij.
Actuarius.
Actus quadratus.
Adiutor Magistri Officiorum.
Adiutores omnes domestici.
Admissionales.
Admissionum Magistri.
Adnumiales magnus.
Adscensio.
Adscriptitij.
Adscriptiui.
Adscriptiui milites.
Adscriptitij & Allecti Honorarijs oppoſiti.
Aſſidores & Conſiliarij.
Aduocatus fisci.
Ædiles.
Alithri.
Allogatot.
Allitarchæ.
Angelaphorus.
Annonæ præfectus.
Annonæ diuifor.
Antislagittator Dux Sagittariorum.
Apparitores varij.
Apparitor.
Apparitores & Prætoriani milites.
Apparitores in exigendis veſtigalibus.
Apholista.
Apocrifarij.
Arcarij.

Archiatrorum Comes.
Archidiaconus.
Architecti statuis euertendis deputati.
Archon magnus.
Archontes.
Arithmetici.
Armigeri.
Auerarius.
Auestarius.
Augusta regina.
Augustus.
Aulici.
Aulici Scholares, Cæſaresque.
Auscultatores.

BAIVLVS, MAGNVSPÆDASOGVS ESS
creditur.
Baphiorum procuratores.
Baracurius, Rex Iberorum.
Bastargarum præpositi.
Beneficiarij.
Bicolytæ.
Bigla Drungarius magnus.
Blachernarum præfectus.
Breuiatores.

CABALLARIVS:
Cæſar.
Cæſariani Aulici.
Caligula primus dictus Dominus.
Camillus primus prætor.
Campidoctor.
Canicellarius.
Candidati principis.
Canonicarij.
Capitularij.
Caſtrenses.
Cellarij.
Cenſores.
Cenſor.
Cenſuales.
Census magister.
Centumviri.
Centuriones.
Chartularius magnus.
Chartularij ſacri cubiculi.
Chartularij ſpectabiles.
Clarifimi præfides.
Clarifimi.
Coactores tributorum.
Cognitor facer.
Cohortales.
Collectarij.
Comes Africæ.
Comes Britannæ.
Comes Italiae.
Comes Illyrici.
Comes Hispaniarum.
Comes Argentoratenfis.
Comes domesticorum.
Comes domesticorum equitum, & peditum.
Comes rerum priuatarum.
Comes ſacri patrimonij.
Comes ſacrarum largitionum.
Comes metallorum per Illyricum.
Comes domorum Principis ſub cubiculario.
Comes domesticorum & excubitorum.
Comes & Magister equitum præfentialis.
Comes ſacri ſtabuli.
Comites confistoriani.
Comites duo in Oriente.
Comites Scholarum.

Comites